

EROS I PATOS

Došavši kući s posla, ugledao sam tu ljepoticu kako se smiješi i zove me svojim lijepim imaginarnim glasom: “Dodi i uzmi me. Uzmi me cijelim svojim tijelom. Da osjetim svaki dio tebe. Neka traje i nikada ne završi...”. Pogledao sam je svojim tužnim očima, gledajući je tako usamljenu, kao da je cijeli svijet napustio, ostavljajući je samu da čeka moj povratak. Cijeli dan je bila sama, a ja sam to znao, čekala me s toliko žudnje i želje da nisam mogao odoljeti tom njezinom pozivu da je uzmem, kao i ona mene. Ostavivši stvari, odmah sam je obgrlio, osjećajući njezinu žudnju da se spojimo, da budemo jedno, zauvijek. Smjestio sam se baš kako sam želio, onako kako mi se ona namjestila da se dodirnemo čitavim tijelom i isprepletemo u zagrljaju koji ne mogu opisati riječima. To je bio osjećaj ljubavi i slobode u jednom, osjećaj koji je ispunjavao svaki kutak mog tijela.

Kuća je bila prazna, Nikoga nije bilo da nas ometa. Krenuli smo sa zavodjenjem, a ja sam se jednostavno nisam mogao oduprijeti njezinom dražesnom dodiru koji me doticao s tolikom nježnošću. Tako me doticao da sam se nekoliko puta naježio od zadovoljstva, svaki put kad bi me nježno dodirнула. To zavodjenje bilo je toliko osjetno da sam joj se predao

cijelim svojim tijelom i osjećajima, obuzela me svojom velikom prisutnošću. Polako je preuzela inicijativu, a ja sam je samo opustio, uživajući u njezinoj ljepoti i načinu na koji me uzima, polako, ljepše, najljepše...

Ta erupcija zadovoljstva, popraćena laganom glazbom Fleetwood Maca koja je svirala u pozadini, pojačavala je već užarenu atmosferu. Osjećao sam kako se topim i ponirem, postajući jedno biće koje istinski doživljava vrhunac zadovoljstva. Toliko me obgrlila da više nisam imao snage za bilo koji suvišan pokret, nego samo dijeljenje sebe s njom, tom prekrasnom ljepoticom koja je ispunila moj svijet. To je tolika ljubav da je niti Shakespeare ne može opisati riječima. To je iznad svega, iznad svih očekivanja i snova. Mazeći se, dolazili smo do vrhunca. Taj vrhunac bio je toliko blizu da sam poželio da ova ljubavna saga potraje još koji trenutak. I, na sreću, potrajala je.

Osjećala je moju želju, a dok me uzimala, nije se libila pokazati osjećaje koje bi nekada skrivala. Otvorila se kao najljepši tulipan na sred livade, prekrasno bijelo-ružičaste boje, koji kada ga gledaš, jednostavno ne možeš maknuti pogled. Kao da te hipnotizira i vuče sebi, a ja sam se prepuštao tom osjećaju. Uz toliko odolijevanja, ne znajući što se događa, ti nepoznati osjećaji koji me prožimaju i dalje privlače. Tim

osjećajem sada me ona prožima. Moja ljepotica. Gola i nježnim dodirima poput jutarnjeg sunca koje pušta prve zrake na tvoju kožu, osjećajući se poput uplašenog, ali zadovoljnog dječarca, pomalo zbunjen, ali sa smješkom na licu, očekujem njezin sljedeći pokret.

Dogodilo se ono što sam priželjkovao. Kao da mi čita misli, moje požude i pokorno ispunjava. Nismo se mogli oduprijeti tom vrhuncu, toj erupciji koja je dolazila polako, uzimajući nas oboje. Opet, dio po dio. Ništa mi nije ostalo nego da se prepustim tom osjećaju uzimanja, tom vrhuncu koji je bio neizbježan. Jedva sam vidio samo obrise njezine ljepote i osjećao istodobno grubu, ali nježnu površinu, ali nježne dodire nas dvoje. Vrhunac je tu. Skoro da ga mogu i vidjeti. Sve je mračnije, a tijelo mi je poput najfinijeg baršuna, mekano i opušteno. Uživamo u njemu, vrhuncu te ljubavne piramide. Koji ne traje dugo, ali ovog puta kao cijela vječnost.

To je ljubav, ljubav koja se ne događa često. To je ljubav s osjećajima jačim nego što je Romeo volio Juliju. Uzima me polako k sebi, a mrak se polako spušta. To je jednostavno neobjašnjivo, taj trenutak tame usred bijela dana. Nestajem, tijelom i duhom. Uzela me kao nikada do sada, a ta moja ljubav koju ne mogu zamijeniti, a znam da će nas jednog dana

razdvojiti. I da se nećemo nikad više vidjeti. Zašto? Zašto to tako mora biti? Jer nas ne mogu ostaviti da ostatak života provedemo zajedno, uživajući svakodnevno u svojim dodirima. Ljubavi moja.

Kada dođe taj trenutak, zapamti koliko sam te volio i da te moje tijelo nikada neće zaboraviti. S tobom imam ono nešto što se zove ljubav, tolika ljubav koju nisam imao s nijednom do sada. Najbolja si. Nježnija. Osjećajnije. Shvaćaš svaku moju potrebu i prilagodila si se. Prilagodila oblikom. Oh... moja ljubavi, moja jedina, moja najljepša garniturice. Garniturice prekrasnog uglastog oblika, toliko velika, si-vo-smeđkaste boje, isprepletene sa svjetlijim pravokutnim uzorkom podeljeg konca, koji prelazi u sve tanji i tanji. Tvoj sam zauvijek. Toliko si mi lijepog sna pružila da... Ne mogu više, tek sam ustao.

Zauvijek, tvoj Miro.